

Wuznačo

katolskeje młodžiny

Spěwamy: Kěrluš čo. 107, 1—3.

Modlimy so:

Khór: Něhdy běšće pohani, | běšće bjez Khrystusa, |
njemějicy nadźije na slubjenjo. | A přišedši
wupowědowaše wón pokoj wam. | Nětko
sće natwarjeni na zakład japoštołow a
profetow. | A Khrystus sam je hłowny
róžkowny kamjeń. | Na nim tež wy so sobu-
twariće | k přebytku Božomu w Duchu.
(Z Ef. 2.)

Kantor: Spominajće na svojich předstajenych, kotřiž
su wam wupowědowali słowo Bože, hla-
dajcy na wukhód jich žiwjenja, scěhujće
jich wěru. Jězus Khrystus wčera a džensa,
tón samy tež na wěki. (Z Hebr. 13.)

Kantor: Požohnował sy, Knježe, swój kraj!

A: Wotwobroćił sy zajeće wot swojoho luda.

B: Wodał sy wšu njeprawosć
a zawodzeł sy wšitke hrěchi.

A: Nawróc so Božo, naša pomoc,
a wotwobroć wot nas swój hněw.

B: Božo, Ty nas wobžiwiš, při wobroćiwši so,
a Twój lud zwjeseli so we Tebi.

A: Wopokaž nam, Knježe, swoju miłosć
a daj nam swoje spomoženjo.

56/8·1813

B: Chcu słyšeć, što Bóh Knjez řeči,
přeťož wupraji pokoj na swój lud.

A: A na swojich swjatych a na tych,
kotřiž su jom' swěrní z wutroby.

B: Blizko je spomoženjo tym, | kotřiž so joho boja,
zo by joho česć w našim kraju přebywała.

A: Česć budź Wótceja Syneja Duchej Swjatomu,

B: Kaž to běše we spočatku, | tak tež nětk a
přećy | a wěki na wěki. Amen.

(Z psalma 84.)

Wšitcy: Spominajće na swojich předstajenych, kotřiž
su wam wopowědowali słowo Bože, Jěz
us Khrystus wčera a džensa, tónsamy tež
na wěki.

Słyšimy čitanjo:

Kantor: Słyšće słowa z wokolnika bamža Hrjehorja II.,
wot dnja 15. meje lěta 719. Tu kaza bamž
swjatomu Bonifacije, ludej wopowědować
wjesołe poselstwo:

Dokelž znajemy twoje žadosćiwe, nutrne přećo,
kotrež z Khrystusom so hori we Tebi, a dokelž
wěstu powěsć dóstachmy, zo sy praweje wěry,
smy so rozsudźili, tebje sebi při wzać jako pomoc=
nika při rozšěrjenju słowa Božoho. Wjeselimy
so nad twojej sylnej wěru, z kotrejž chceš sej
zwažić, njewěriwym ludam připowědować potaj=
nosće swjateje wěry. Powoľachmy će w mjenje
Najswjećišeje njerozdźělneje Trojicy a z poľno=
mocu wjeřcha japoštołow, swjatoho Pětra, kotro=
hož wučerstwo z Božej hnady wukonjamy. Hdžež=
kuli k njewěriwym ludam dóndžeš, wot Boha
wjedženy, ze słowom Božeje hnady, z wohnjom
swjatoho zahorjenja -- my či nadawk dawamy, zo

by potajnosće Božoho kralestwa rozložował so wołajo k swjatomu mjenej našoho Knjeza a Boha Jězusa Khrystusa, so dowěrjejo na přeswědčacu móc wěrnosće. Dawamy ěi nadawk, zo by póc-
ćiwje, lubosćiwje a poměrnje podawał wučbu Staroho a Nowoho Zakonja hišće njerozwučenym ludam.

Džakny paćeř:

Khór: Knježe, Božo, stworićelo njebies a zemje! |
Hrózbnny a mócnny, | Sprawny a miłosćiwyy! |
Ty sam sy sprawny a wšohomócnny a wěčny. |
Ty wumožiš swój lud ze wšeje nuzy. | Ty
sy sebi našich wótcow wuzwolił, | zo by
jih swjatosćil.

Wšitcy: Přijmi wot nas | za swój cyły lud | džakny
wopor.

A: Škituj a swjatosćej to, | štož sy sebi wuzwolił.

B: Wróc k jednoće wšěch rozpjeřšenych.

A: Wróc k swobodze wšěch w pohanskim wo-
tročstwje zajatych.

B: Hlej hnadnje na zacpětych a hanjenych!

A: Zo bychu ludy spóznałe: Ty sy naš Bóh!

Wšitcy: Spožč našomu ludej swjate pósłanjo.

Spěwamy: Kěrl. č. 346 (k česći ss. Cyrilla a Methoda).

Modlimy so:

Kantor: Modlmy so! Wšohomócnny, wěčny Božo,
ty sy mnohe ludy přez horliwosć twojeju
swjateju wuznawarjow a biskopow Cyrilla
a Methoda w předowanju ewangelija k spó-
znaću Swojoho swjatoho mjena přińć dał.

Ty sy jeju postajił jako škitarjej swjateje wěry. Přez jeju zastupnu próstwu sčín tež nas młodych džeń a bóle kmanyh, zo bychmy přez cyłe swoje žiwjenjo kaž wonaj swojomu ludej dawali zahorjace swědčenjo za wěrnosć a lubosć Khrystusa, Twojoho Syna, kotryž z Tobu žiwy je a kraluje we jednosći Ducha Swjatoho, Bóh wot wěčnosće do wěčnosće.

Wšitcy: Amen.

Spěwamy: Kěrluš č. 60.

Słyšimy słowo Bože. (Předowanjo.)

Spěwamy: Kěrl. č. 32. (Spěwa so mócnje, ze zapalom.)

Wuznawamy so k słowu Božomu:

Kantor: Swjataj Cyrill a Method staj wozjewjałoj wjesołe poselstwo we słowje Božim. Słyšmy a spóznajmy je wěriwje:

Khór: Takle rěči wěčne Słowo:

Měšnik: W spočatku bě Słowo, a Słowo bě pola Boha, a Bóh bě Słowo. A Słowo bu mjaso a bydliło je mjez nami; a widžachmy joho krasnosć, krasnosć jako Jednorodženoho wot Wótca, połnoho miłosće a prawdy.
(Jan 1.)

Khór. Džeržće so słowa žiwjenja! (Fil. 2, 16.)

Wšitcy: Słowo Knjeza wostanje na wěki. (1. Pětr 1, 25.)

Khór: Tak praji wěčne Słowo:

Měšnik: Štóž moje słowo słyši a wěri tomu, kiž mje pósła, ma wěčne žiwjenjo, a njepřińdže na

wotsudženjo, ale je přešoł ze smjerće do žiwjenja. Zawěрно, zawěрно, praju wam: Budže-li štó moje słowo dđeržeć, njewohlada smjerće do wěčnosće. (Jan 5, 24; 8, 51.)

Khór: Dđeržće so słowa žiwjenja!

Wšitcy: Słowo Knjeza wostanje na wěki!

Khór: Tak praji wěčne Słowo:

Měšnik: Lubuje-li mje štó, budže moje słowo dđeržeć, a mój Wótc budže joho lubować, a mój k njomu přińdžemoj a wobydlenjo pola njoho sčinimoj. Štóž mje njelubuje, nje-dđerži moje słowo. A słowo, kotrež sće słyšeli, njeje moje, ale toho, kiž mje pósła, Wótcowe. (Jan 14, 23–24.)

Khór: Dđeržće so słowa žiwjenja.

Wšitcy: Słowo Knjeza wostanje na wěki!

Khór: Tak praji wěčne Słowo:

Měšnik: Kotryž mje wuznaje před čłowjekami, toho tež ja wuznaju před swoim Wótcem, kiž je w njebjesach. Štóž pak mje zaprje před čłowjekami, toho tež ja zapru před swoim Wótcem, kiž je w njebjesach. Štóž pyta swoje žiwjenje, zhubi je. A štóž by zhubił swoje žiwjenje mje dla abo swjatoho ewangelija dla, namaka je. Štóž by so hańbował za mnje, a za moje słowa před tutym mandželstwałamańskim a hrěšnym splahom, za toho budže so tež Syn čłowjeka hańbować, hdyž přińdže w krasnosći swojoho Wótcy ze swjatymi jandželemi.

(Mat. 10, 32–33; Mark. 8, 38.)

Khór: Džeržće so słowa žiwjenja!

Wšitcy: Słowo Knjeza wostanje na wěki.

Khór: Tak praji wěčne Słowo:

Měšnik: Wótče, słowa, kotrež mi da, sym jim dał, a twoje słowo su džerželi. Jakož ty mje pósła, na swět, tež ja jich pósłach na swět. Ja za nich prošu, Wótče, zdžerž jich we twojim mjenje, zo bychu wšitcy jene byli jako ty, Wótče, we mni a ja we tebi. Za-
khowaj jich před złym. Skruč jich za wěr-
nosć. Twoje słowo je wěrnosć.

(Jan 17; 8, 18, 9, 11, 21.)

Khór: Džeržće so słowa žiwjenja!

Wšitcy: Słowo Knjeza wostanje na wěki.

Khór: Tak praji wěčne Słowo:

Měšnik: Ja sym kral. Moje kralestwo njeje z toho swěta. Ja sym so k tomu narodził, a k tomu sym na swět přišoł, zo bych prawdže swěd-
čenjo dawał. Kóždy, kiž je z prawdy, słyši mój hlós. (18, 37.)

Khór: Džeržće so słowa žiwjenja!

Wšitcy: Słowo Knjeza wostanje na wěki.

Spěwamy: Kěrluš čo. 347.

Modlimy so:

Kantor: Swjaty Božo!

A: Wšohomócnny Wótče,
pomhaj nam w pruhowanjach časa.

B: Wuswobodź nas z paslow lžow,
wjedź nas wšitkich po wěstym puću.

- A: Daj nam mŏc a zmužitosc k wěrje,
sčiń nas sylnych po twojim zakonju.
- B: Posylń swjatoho Wŏtca křesćanow,
škitarja Słowa a Swjatoho Pisma.
- A: Posylń měšnikow we swjatym žiwjenju,
Sčiń jich krutych a wěčnomu swěrnym.
- B: Ty sy něhdy ze swojim wšohomŏcnym
słowom
swět a čłowjekow k žiwjenju stworił.
- A: Ty sy z mrŏčele k čłowjekam řečał,
a pokazał puć wumoženja.
- B: Swojoho Syna, žiwe słowo,
sy čłowjekam k spomoženju na swět pŏsłał.
- A: Swjaty Božo, wšohomŏcny Wŏtče,
zdđerž nas swěrnym swojomu słowej a
zakonju.
- B: Zo bychmy puć, Twoju wěrnosc, Twoje
žiwjenjo wobkhowali, za nje swědčenjo
dawajo w žiwjenju a wumrěću.
- A: Wobkhowali, za nje swědčenjo dawajo
w žiwjenju a wumrěću.
- Kantor: Česć budž Wŏtcej a Synej a Duchej Swjatomu.
- Wšitcy: Kaž to běše w spočatku, | tak tež nětk a
přecy | a wěki na wěki. | Amen.

Wustajenjo Najswjećišoho. Pange lingua.

Modlimy so: (Stojo, wuznawajo, slubjujo)

Kantor: Wěrju do jenoho Boha,

Wšitcy: wšohomŏcnoho Wŏtca, stworićela njebjes
a zemje, | wšoho widžomnoho a njewidžom=

noho. | A do jenoho Knjeza Jězusa Khrystusa, |
jednorodzenoho Syna Božoho, | z Wótca zrodže-
noho přede wšemi wěkami, | Boha z Boha, | swětlo
ze swětla, | Boha wěrnoho z Boha wěrnoho, |
spłodzenoho, njestworjenoho, | jenoho byća
z Wótcom, | přez kotrohož je wšitko stworjene. |
Kotryž je za nas čłowjekow | a našeje zbóžnosće
dla zestupił z njebjes, | (poklajnjenjo) přez Ducha
Swjatoho | so woblekł mjaso z knježny Marije
a so wočłowječil. | Wokřižowany tež za nas,
pod Pontskim Pilatom je ćěrpjeł a pohrjebany.
Z mortwych stanył na třeći dzeń po Pismach.
Spěl do njebjes, | sedzi na prawicy Wótca.
Přińdže z krasnosću | sudzić žiwych a mortwych. |
Joho kralestwa njebudže kónca. | A wěrju do
Ducha Swjatoho, | Knjeza a wožiwićela, |
kotryž z Wótca a Syna wukhadža, | kotryž
z Wótcom a Synom | samsne modlenjo a česć
dóstawa, | kiž je řečał přez profětow. | A jenu
swjatu katolsku a japoštołsku Cyrkej. | Wu-
znawam jenu křćeńcu | k wodawanju hrěchow. |
A wočakuju zestawanjo mortwych | a žiwjenjo †
přichodnych wěkow. | Amen.

Kantor: Modlmy so, zo by naša serbska młodžina
wěriwa a swěrna wostała słowej Božomu.
Wótče naš. Strowa sy, Marija.

Tantum ergo. Požohnowanjo. Kěrluš čo. 96.

I M P R I M A T U R.

Budissae, die 28. Maii 1937.

† Wienken,
Vic. Generalis.

56/8^e 1813 (LS)

Čišć Donnerhakec knihičišćeńje w Budyšinje.